

Единъ брой 2 гроша

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЬ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по царската поща, е 4 бѣли мелжиіета; вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята сѣ надписуватъ до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става въ Циградъ-Бейоглу, Асмадж-Меджидъ № 23.

НАШИТЪ КОМИСАРЫ И НАРОДА.

Сичкитѣ тѣзи отъ нашитѣ читатели, които сѣ изучили добръ практическата философія, знайтъ че хората разбиратъ истинитѣ споредъ потребноститѣ на интереситѣ си.

Отъ тука ний заключаваме слѣдователно че истинитѣ въ работитѣ на този свѣтъ сѣ за хората толкозь разнообразни колкото образитѣ на човѣцитѣ.

Напримѣръ, има хора които хвалятъ едно нѣщо, и тий го хвалятъ защото намиратъ въ неговитѣ сполукѣ единъ личенъ интересъ.

Има други хора които укоряватъ това сѣщо нѣщо, и тий го укоряватъ защото виждатъ въ неговото приѣманіе една вреда за тѣхнитѣ интересы.

Дѣто ще сѣ каже, интереситѣ сѣ които управляватъ хората, и истинитѣ сѣ разумѣватъ отъ тѣзи хора споредъ докаченіето или недокаченіето на тѣзи интересы.

И това е близо до ума. Понеже сичкитѣ усилия на човѣка сѣ осрѣдоточаватъ въ придобиваніето на срѣдства за прѣкарване на единъ честитъ животъ, отъ тука слѣдува логически че той ще затичва и ще работи сѣкоги за личний си интересъ като крѣе този интересъ подъ булото на най жаркий патриотизмъ.

Тѣзи сѣ причинитѣ които правятъ истинитѣ разнообразни и които не оставятъ тѣзи истини да освѣтляватъ сърцата на хората. Отъ това и хората биватъ често злочесты.

Тѣй, прѣди нѣколко дны нашитѣ комисары ходихъ нѣколко пѣти, по заповѣдъ на правителството, при грѣцкый патриархъ за да сѣ разговорятъ съ Н. Святѣйшество върху ПРИСПОСОБЛЕНІЕТО на царскый фирманъ. Това бѣше истината.

Нѣ нѣкои наши Българи уловихъ този случай за да увѣрятъ народа че комисаритѣ били готовы да развалятъ царскый фирманъ. Това бѣше лъжа, нѣ тя сѣ за истинна.

Народа повѣрва. Той сѣ стрѣсна отъ това. Той выкна едногласно срѣщу своитѣ комисары. Той имаше право защото развалата на царскый фирманъ значе унищожение на цѣлы дванадесетъ години трудове.

Нѣ страха на народа не почиваше на никаквъ серіознъ основъ, защото комисаритѣ не сѣ имали никога на умъ да унищожатъ даденитѣ права на народа.

Ний казахмы по горѣ че интереситѣ сѣ които управляватъ свѣта. Нека земемъ това за начало, и нека видимъ каквы интересы сѣ намиратъ подъ игрѣ въ работитѣ.

Да захванемъ отъ комисаритѣ. Сичкитѣ наши комисары сѣ высокы чиновницы, богаты търговцы, учены докторы. Тий си иматъ осигорены срѣдствата за добръ прѣхранѣ. Това като е тѣй, защо ще отиватъ тий да развалятъ царскый фирманъ. Да ли за хубавитѣ очи Грѣцитѣ?

Ний виждамы отъ тука най ясно че самый интересъ на комисаритѣ изискува скорото нареждане на черковнитѣ ны работы. Тий като богаты хора и добры Българе немогатъ да искатъ злото на народа.

Да додемъ на вторитѣ. Нѣкои наши Българе спромасы викнахъ срѣщу комисаритѣ, и тий викнахъ, разумѣва сѣ, за коматъ. Народа викна наедно съ тѣхъ защото непознаваше работата.

Тѣзи сѣ истинскитѣ причини на прѣпирнитѣ, които станахъ въ тѣзи послѣдны врѣмена между нашитѣ комисары и народа.

Нужно ли е да кажемъ сега че ако вървимъ съ този лекъ умъ въ народнитѣ си работы ний не ще сполучимъ никоги да ги наредимъ като свѣта.

Нѣ часа на зрѣлитѣ и серіозны разсужденія е дошелъ. Ний не сме вече дѣца, и за това ний трѣбува да цѣнимъ здраво работитѣ си. Тѣй само ний ще успѣимъ.

Нашій народъ трѣбува да има едно просвѣтено довѣріе въ добросъвѣстностѣта на своитѣ комисары, защото, както видѣхмы по горѣ, тий нѣма за какво да жертвуватъ нѣговый интересъ.

Колкото за комисаритѣ, тий правятъ горкитѣ сѣкаквы усилия за да издѣйсгвуватъ приспособленіето на царскый фирманъ. Тий харчатъ за това отъ кесіятъ си. Ний трѣбува прочее да ги благодаримъ. Съ това ний ще ги насърчимъ още повече въ тѣзи тѣхны похвалны усилия.

ПРИМИРЕНІЕТО.

Отъ нѣколко години насамъ напредѣчны улучшения измѣнихъ нашето общественно състояніе. Ний не сме отъ онѣзи които отказватъ това прѣобразование. За да го оцѣнимъ добръ, доста е да сравнимъ настоящето съ миналото, да испитамы какво е было едно врѣме обществото ны и какво е то днесъ.

Нѣ въ тѣзи работѣ се има едно подобреніе за осъществение. Ний имамы много слабы страны които ны турятъ въ едно твърдѣ долне състояніе спрѣмо европейскитѣ общества.

Тѣй за да кажемъ само едно отъ най бесспорнитѣ несъвършенства на нашето общественно състояніе, очевидно става че примирителный духъ, духа на съгласіето, на соединеніето не е доста развитъ.

Правителството направи похвалны усилия за да тури единъ край на враждитѣ които раздѣлихъ различнитѣ общества едно отъ друго. То призна, въ тържественны обстоятелства, равенството на правата на сичкитѣ граждане въ държавитѣ. То ги задължи да сѣ глѣдятъ като дѣца на едно и сѣщо отечество.

То направи още по добръ. Неговитѣ дѣла доказахъ искренности на обѣщаніята му.

При сичко това, волята за сближение която Султана изрази формално, не е намѣрила още единъ достаточенъ отзвѣвъ въ сичкитѣ класове на обществото.

Различнитѣ общества живѣятъ като чужды едни на други, често непріатели. Тий не сѣ разумѣли още че здравый разумъ и логиката, че личний имъ интересъ ги съвѣтватъ да сѣ сближатъ, да сѣ соединятъ подъ покровителството на владѣтеля.

Това безредно състояніе произлиза най много отъ диригитѣ и споменитѣ които дълго прѣобладаніе на Турцитѣ е оставило отпидирѣ си. Вѣтхото състояніе на работитѣ сѣ замѣсти въ мусулманина съ едно малко прѣзрително покровителство; а въ християнина, съ едно смыряване което теглеше съ нетърпѣніе.

Колкото и да сѣ жалостны тѣзи разногласія, тѣ не очудватъ никого, понеже печата който сѣ остави отъ споменитѣ на миналото неможе да сѣ заличи въ единъ день. Сближеніето между мусулмане и християне е вече едно изпълнено дѣло. Едно по тѣсно соединеніе ще бѣде работа на врѣмето, ако правителството слѣдува, както върваме, да държи равно вѣситѣ между двата елемента, и ако не испуща добритѣ случаи за да подтвърдява своитѣ намѣренія съ дѣла.

Нѣ най непонятното нѣщо за насъ е това дѣто идеята за сближение е направила малко успѣхъ между различнитѣ християнскы общества. Тий трѣбуваше да сѣ помагатъ и поддържатъ взаимно.

Напротивъ тий сѣ въодушевени едни къмъ други съ твърдѣ силны недовѣрливы чувства. Българе, Грѣцы, Евреи, и Арменцы сѣ разединены и раздѣлены. Сѣко отъ тѣзи общества е харесало само себе си и не счита другитѣ за нищо.

При това лесно ще бѣде, ако имамы по малко страсть и повече безпристрастіе, да припознаемъ, да докажемъ че сичкитѣ тѣзи общества иматъ, разумѣва сѣ, различны и бесспорны качества. Стига сѣко отъ тѣхъ да поглѣдне на съсѣда си и то ще види изпълненитѣ напредѣчны и ще отдаде честъ на истинитѣ. Това взаимно испитуване ще бѣде началото на едно здраво оцѣненіе на работитѣ и слѣдователно на едно желателно сближение.

Ний неможемъ да искамы отъ правителството да прѣдприеме това поправление на лѣжливитѣ идеи. Неговото намисаніе ще повреди повече отъ колкото да ползува. Това трѣбува да го направятъ умнитѣ хора на сѣко общество. На добръ-мыслящитѣ, на добръ въспитанитѣ мѣжи сѣ стои да работятъ при ближнитѣ си за да докажатъ едно добро сближение.

Нека сѣки отъ тѣзи хора сѣ натовари да работи за осъщественіето на едно искренно сближение като припорѣчва, нѣ вече теорически нѣ практически справедливы и примирителный духъ.

Възможно ли е человекъ безъ наука, безъ опитност и безкниженъ да управлява общественны заведенія като училищата? Нѣка сѣкий са мѣси тамъ, дѣто му е работата и въ което е способенъ, а не прости занаятчи и недомаслены часорникары да ставатъ училищны настоятели, макаръ и да бждатъ подлизници на едикого и роднина на чорбаджията. Огъ невѣжествого на таквизито настоятели казахме че са ползу-

ватъ много шарлатани учители. Не редовното тѣхно посѣщеніе на училищата направило е щото учителитѣ да спятъ по столоветѣ, и да влизатъ въ класъ когато имъ скимне. Училищата ны сѣ по бетеръ отъ чивутскитѣ махлы: пѣлни сѣ прахъ, боклуцы, вспокъртени стѣны и пр. Ученицитѣ безъ присѣдствіе на учителитѣ влизатъ училищата на главата си гаче ли сѣ чифутска хавра. Разбира се на училищнитѣ настоятелства малко имъ струва ако забикалятъ поне два пѣти въ мѣсеца училищата, защото частнитѣ имъ интереси сѣ повреждали. Былъ сѣмъ очевиденъ на таквизитѣ извѣщенія на монтѣ бывши събратія, училищны настоятели. Тичай да ги събирай на засѣданіе, выкай ги да обикаляме училищата, единъ казва имамъ си работа; другий бързамъ сахаты да искавамъ, третій нѣма кого да оставя на мазага и въ кантора кой ще пише, четій нито врата на училището знае, сичкы иматъ работа, кой ще забикаля училищата?

Ако желаете да работиш и да са трудниш за народнятъ успѣхъ, олтватъ ти крылата. Ако нескате да жертвувате отъ врѣмте си, то защо приѣмвате господа този мансупъ. Незнаете ли че единъ училищенъ настоятель трѣба да има наука, да знае да управлява, да бжде дѣятеленъ, и да го интересува общіятъ на прѣдѣкъ. За способноститѣ на такъвзи настоятель възможно е быти и да са плаца; защото успѣхътъ на училищата не малко сѣмъ дѣлжнѣ и на достоинството на училищнитѣ настоятелства.

За дѣлжность иматъ училищнитѣ настоятелства да забикалятъ сѣмъ седмица училищата; да присѣдствуватъ по нѣвгашъ на прѣподаваніе отъ учителитѣ; да распитватъ за поведеніе на ученицитѣ; за тѣхното нерѣдовоно посѣщеніе да искатъ смѣтка отъ учителитѣ; да си правятъ засѣданіе на сѣмъ 15 дена като иматъ за прѣдметъ урежданіе на училищата и което са пише за тѣхното улущеніе да го приспособляватъ; да си държатъ протоколы на засѣданіята като си иматъ единъ особень писаръ, и да иматъ назначенъ между тѣхъ прѣдсѣдатель, комуто да са слуша гласътъ и да са въздава приличната почета, — разумѣва се ако е достоенъ. Дѣлжность е на нашитѣ общины да узаконятъ тѣзи начала въ уставитѣ си, колто повѣриватъ на училищнитѣ настоятелства, защото другояче нѣма да видимъ на прѣдѣкъ, неможемъ ожидава успѣхъ, сѣ една рѣчь нѣма спасеніе за насъ.

Братія Българи! отъ болѣзненно сѣрдце говоря, за туй недѣйте ми го вмѣнява за кусуръ, размыслѣте нѣколко минути за днешното положеніе на училищата ны, и ще са убѣдите, че ги имаме само за форма. Г-нъ Б-въ тѣй говори за тѣхъ у книжницѣ на Ки. Дружество: «Нашитѣ училища, що ги имаме сега не отговарятъ на нуждитѣ ны. Тѣ отъ день на день падатъ и са развалятъ отъ нѣманіе въ повечето отъ тѣхъ достойны учители; отъ нѣманіе редъ в строй; отъ незнаеніе какво са чакъ отъ тѣхъ, и какво образование могатъ и трѣба да дадѣтъ тѣ на дѣцата ны, и каква цѣль гонятъ.» Не е ли това, за което, азъ казвамъ, че училищата ны сѣмъ безъ успѣхъ, безъ организация и безъ добры и свѣстны настоятели?

Врѣме е вече, братія българи, да са заловимъ за устройството на училищата си; защото доста е дѣто сѣмъ тласкали въ

пѣтитъ на невѣжеството си. Сега имаме хора способны и врѣдны да водѣтъ общественнитѣ дѣла. стига само да ги призвѣмъ и да имъ вѣрнимъ кърмилото. Азъ сѣмъ разумѣлъ ведитѣ за всякога че народа са води като овца подырь овчара, но туй е само злѣ, че нѣмаме водители. Безъ добро управление въ никое общество на прѣдѣкъ неможе да са чака. Тѣзи истина не ще подтвърденіе. Н. Планинскій.

БЛАГОДАРИТЕЛНИ ПИСМА ОТЪ БЪЛГАРСКИХЪ ЕПАРХІИ ДО БЪЛГАРСКИЯ СИНОДЪ ВЪ ОРТАКЮЙ.

Многочисленни адреси слѣдватъ да пристигатъ на народнитѣ ни пастири въ Орта-кюй. Нѣй прилагамъ слѣдующитѣ на онѣзи, които вече облагодѣвахъ.

ШИРОТЪ. Ваши Преосвященства! Съ твърдъ голѣмо благодареніе прѣхъ послѣдното ви писмо. Сѣмълата постѣпка, която сте направили на Богоявленіе, за рѣшеніе на нашій дѣлъ и, както казватъ Грциитѣ малко трѣнливъ, въпросъ, слѣдъ като сте исчерпали сичкитѣ възможни срѣдства за да достигнете до едно праведно спогожденіе съ патриархіята, ни причини една радость и едно въскресеніе неизражени.

Дѣйствително, какъ можяхъ да свършимъ сѣмъ непрѣкъ имѣтъ воля и мрачижѣ съвѣст на фенерското духовенство?

Азъ самъ, ако бѣхъ на вашето мѣсто, нити една минута щехъ да са двоумъ да дѣйствувамъ тѣй както вѣй сторяхте, като зная че правото е отъ наша страна и че то е по свѣтло отъ лжичитѣ на слышето.

Слѣдователно, азъ напълно одобрявамъ исполненото дѣло, и високо ви благодаря за него.

Като ви молиствувамъ добро здравіе и успѣхъ въ дѣлото, което още ви остава да извършите, имамъ честта да бѣжъ на ваши преосвященства, жаркій во Христѣ братъ. Партеній Нишавски.

КЖЗАНЛѢКЪ. Ваши Преосвященства, Съ голѣмъ радость научихъ отъ българскитѣ и чужди вѣстици новинѣжъ за тържественѣжъ службѣ, която Ваши Преосвященства сте извършили на Богоявленіе. Това нѣщо, прешодобни отци, желехъмъ нѣй и сичкій български народъ отъ много врѣме насамъ.

Безъ да внимавахъ на безмѣстности и противоевангелскитѣ заклинанія на фенерското духовенство нѣй ще останемъ непоколебимы въ рѣшеніе си, и сѣкога ще ви слѣдуемъ въ пѣтя на истинитѣжъ, съобразно съ народното си право и съ царскій фирманъ.

Нѣй знаемъ че вѣй употребихте сичкитѣ възможни срѣдства за да достигнете на едно спогожденіе съ патриархіята, и за да покажете на свѣта че нѣй никакъ нежмаемъ пълното си отцѣленіе отъ вѣтхитѣ ни майкѣ грцкѣта черковѣ; нѣ знаемъ още че патриарха поиска да са ругае съ народа като му наложи условія, които той неможеше да приѣме и които бѣхъ противни на фирмана.

Слѣдъ толкозъ примирителни опитванія, друго не ни оставаше да направимъ освѣнъ това, което вѣй исполнихте като първа стѣпка въ рѣшеніе на нашій въпросъ и за да са освободимъ отъ слѣпото властолюбіе на грцкото духовенство.

Нѣй ненамирамъ думи за да изразимъ дълбожѣжъ си признателность къмъ царското правителство, което показа толкозъ безпристрастіе и къмъ ваши преосвященства за самоотверженіе което показате въ това обстоятелство.

Не само нѣй напълно одобрявамъ вашето рѣшеніе, нѣ ви увѣрявамъ че сѣкога ще бждемъ съ васъ, каквито и да бждѣтъ примкити на нашитѣ противници.

Вървете на прѣдъ, прѣподобни отци! и държайте въ името на народа и подъ щита на правителството, да положите въ дѣйствіе царскій фирманъ, понеже такъвъ е волята на сичкій народъ, и бждете увѣрени за нашѣжъ вѣрность къмъ правителството и за почитаніе на къмъ васъ. Нѣй покориити во Христѣ чада. (Сл. подписати.)

ЧИРНАНЪ и МУСТАФА-ПАША. Ваши Преосвященства, — Съ голѣма радость прѣхъмъ отъ 16 того, въ което ни

извѣстувате щастливѣжъ новина че сте служили по Богоявленіе. Бждете увѣрени че съ това дѣло вѣй исполнихте само желаніята на нашитѣ цариградскы и отечественницы. нѣ желаніята на сичкій български народъ, който обитава обширната султановѣжъ държавѣ.

Щомъ научихме тѣзи новинѣжъ, нѣй извършихъмъ славословія въ черковитѣ и на свѣдѣ освѣтленія направихъмъ въ честь на Султана, на неговитѣ министри и на наши прѣосвященства.

Нѣ за зла честь, тѣзи радость не трая дълго врѣме; веднага тя са замѣсти отъ скърбѣжъ, която ни причинихъ новинитѣ, които ни донесе послѣдната поща. Нѣй нѣма да говоримъ за постѣпкитѣ на патриарха, които малко ни интересуватъ понеже нѣй сѣмъ увѣрени че Високата Порта не ме са остави да са излѣже и че тя ще мине само съ проклятіитѣ, които ще паднѣтъ отъ горѣ и, нѣ какво да кажимъ за тѣзи нѣколко души които са намиратъ между нашитѣ комисари, които искатъ да обезсърдчуватъ единъ народъ отъ шестъ милиона и половина лица, и да компрометирватъ прѣдъ правителството събратіята си, които сѣмъ сожъртвували здравіе и положеніе въ тѣзи борбѣ за правата на народа! Нѣ правителството не ще са забави да са освѣгли върху тѣхнитѣ неопълномощени постѣпки, и тогазъ тѣ ще са изобличѣтъ и отхвърлятъ отъ народа. Нѣка побързатъ прочее да должѣтъ въ себе си и трѣнѣжѣ въ пѣтя, който народа и фирмана са прѣдписали, защото, кѣсно и бжде тогазъ, когато народа произнесе проклятіе то си противъ тѣхъ, проклятіе, което ще бжде по-сильно и ще тѣжи много повече отъ колкото проклятіе на 380 грцкы владыци.

За да докажемъ че нѣй сѣмъ съгласни съ ваши преосвященства, и че одобрявамъ постѣпкѣта ви, нѣй ви испращаме настоящето писмо отъ страна на града и на околности на Чирпанъ и на Мустафа-паша, и го подпечатвамъ съ гражданскій и общинскій печатъ. Като ви просимъ благословеніе ви, оставами ваши духовни чада.

КАЛУГЕРСКИ.

Чудесата като сѣмъ были едно отъ най-сильнитѣ средства за распространеніе на христіанството, нѣкои калугеры слѣдъ врѣме сѣмъ са заловили да фабрикосватъ лѣжливы чудеса и да вадѣжѣ отъ това голѣмы ползы за себе си. Има по нѣкои мѣнастыри мощы, които сѣмъ направили по вече чудеса и отъ самага Христа. Каквото съ лѣжливытъ мощы, тѣй и съ лѣжливытъ чудеса калугеритѣ сѣмъ са старали да възбудѣжѣ богомолството на хората и да извадѣжѣ отъ него сѣмъкаквы матеріяльны ползы. Цѣльта като е была нечиста можемъ ли да кажемъ че Богъ е развалялъ законитѣ на естество и е допущалъ до ставатъ истинскы чудеса отъ ржѣитѣ на тѣзи хора? Еще въ IX вѣкъ поченали да са чуватъ выкове срѣщу онѣзи епископы, които употребявали чудесата като средство за събираніе на пары. Тѣзи гласове не сѣмъ отдѣльны; тѣй излизатъ отъ самыѣ черковны съборы на западъ.

Давала монасы донесли въ единъ градъ мощытъ на нѣкой святецъ, когото ужъ носили отъ Римъ; нѣ когато ги попытали за името на святеца, тѣй обявили че го забравили. При се това не извѣстнитѣ мощы не са забавили да покажѣжѣ сѣмъкаквы чудеса. Женитѣ падали прѣдъ тѣхъ като поразины отъ грѣиъ, безъ да са покаже у тѣхъ у женитѣ, нѣкаква болѣсть. Нѣмъ лѣжата скоро са открила. Лионскій архіепископъ самъ и есмѣталъ работѣжѣ. Той говори така: «Азъ самъ видѣхъ много таквизы измамы. Азъ самъ видѣхъ клирицѣжѣ като подкупвахъ бѣныѣ хора да проповѣдатъ лѣжливы чудеса и исцѣленія. Азъ самъ чувахъ зинимобѣситѣ да са обаждажѣ, че никого не сѣмъ бывали бѣсны; тѣй лѣгали свѣта въ мнимы исцѣленія, за да са прѣхранѣжѣ около богатото духовенство. Отъ единосѣдѣтитѣ вѣкъ на сетѣ тѣзи измамы ставали ежедневно.» Съкы день са срѣшатъ хора, които ходѣжѣ отъ черковѣжъ въ черковѣжъ и са прѣструватъ на слѣпы, немощны и бѣсны. Тѣй са трѣкалятъ прѣдъ гробницѣжѣ на святыѣжѣ нѣколко врѣме, послѣ обявѣватъ на свѣта, че ужъ оздравѣли, казва едно старо свидѣтельство. Чудеса сѣмъ майсторосвали не само простыѣжѣ клирицы; съ тѣхъ сѣмъ занимавали и таквизы хора, които са считатъ днѣсь за святы. Святой Нѣрбертъ измасторосалъ въ живота си много лѣжливы чудеса.

Перво място между гъжливите чудеса държат исцеленията. Някои от тези последните са бивали гъжливи, а други са ставали по твърде естествен начин. Имало клирици, които давали на болните материални лекарства пред мощите или чудотворните икони. Ако болният ставал добър, това се прогласявало за чудо, ако не ставал добър болният са наричали от клириците маловърещи и други подобни. Въ много черкови ставали такъвизи исцеления. На други места принуждавали поклонниците да цълуват мъртви нагорещи икони. Опареният поклонник тръсил обяснение на работя и получавал отговор, че тези икони са чудотворни и че Св. Антоний са нагорещили от гневъ за малък подарък. Поклонника са отстранявали да потърси и друго нещо за подарък, а искусните монаси промъняват иконите и поставят на мястото и други студени. Този път святията излизат благодарен и вече не опарва със своя гневъ.

Ставали са много гъжливи чудеса и за утвърждение на някой ново учение, на нов догмат. Когато са появили в католическите черкови въпроса за безгрешното зачатие на Света Богородица от Св. Анна и когато срещу това учение са подигнали мнозина; тогава и двесте страни доказвали своите права със чудеса. Много пъти карали да са явява Св. Богородица и да исповъда че е зачената със грехъ. Много други чудеса доказвали противното додѣто най послѣ върваніето станало наследіе на нашите Католици.

Непогршимият папа сѣкога е покривал гъжте. Въ XV векъ са появили католици, които искали да са причащават от чашките със хлѣбъ и вино, а не само със хлѣбъ, както са прави въ католическите черкови. Като непонесло на духовенството таквизи исканіе, тѣй го отхвърлили съ горѣмо упорство. Народа не са благодарил съ туй рѣшеніе и сѣкакъ са вънгували. Тогава духовенството поченало да увърява, че священик хлѣбъ съдържа въ себе си и тѣлото и кръвта Христовы, и за да покаже това по-очевидно нѣколко монаси изислили чудото на Христовѣ кръвъ, изислили страшна измама. Лъжата била голѣма и Магдебургскій въ 1412 счелъ за своя длъжност да прѣдпази върнитъ от нея. » Народа са покланя на нѣкакъ си кръвъ, казва събора, безъ да има тамъ нѣщо подобно на кръвъ. Нѣй научиме основатѣ на работѣ отъ сѣмъ

священникъ, който прѣвъ изислилъ кръваватѣ жертви. Нѣ това не въспира духовните въ Виленяхъ да даватъ прошения на онѣзи, които са покланятъ на мнимѣ кръвъ. Тая работа е чиста измама; тѣ е изислена отъ користолюбіе. Тамъ са правятъ сѣкакъ чудеса за пари, тамъ са продава сичко, дори и свидѣтелства за исцеления. . . . »

При сичките обличения на съборитѣ и университетѣ лъжата не можела да падне: попатъ самъ ѣхъ поддържалъ. Евгений IX давалъ прошение на онѣзи, които отивали на поклонение въ Виленяхъ и постоянно заръчвалъ добръ да са пазятъ мнимѣ кръвъ. Николай V сѣщо тѣй поддържалъ суевѣріето. Днѣсь и дѣцага знайтѣ, че кръвавата жертва е била голѣма лъжа; нѣ какво да са каже за непогршимостъ на тези папы, които са лъгали свѣта дѣла въкове?

СѣКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Вчера, петъкъ, тескерето на Великий Везиръ, което дава воля за избиранието на Ексарха, излезе. То са прочете въ народното Събрание на Ортакой. Избиранието на началника на българската черква ще стане тези дни. Кандидатѣ за ексархійскій прѣстолъ са: Т. Т. П. П. Иларіонъ Ловченскій, Паисій Пловдивскій и Антимъ Видинскій. Подробности съ притуркѣтѣ.

— Тези дни са държати частни събрания на Ортакой, нѣ безъ важность.

— Окръжните писма на патриаршіята са прѣведохъ и издадохъ на български миналата седмица. Тѣй са распратихъ тѣзи недѣли съ поштитѣ въ българските области. Отъ прѣманието което ще са направи на тѣзи окръжни писма дѣдо патрикъ ще разумѣе, вървими, истинските чувства съ които е въодушевенъ днѣсь българскій народъ въ религіозно отношение.

— Научаваме са че Марко Балабановъ, писаръ на привременный българскій свѣтъ, са извадилъ отъ службѣтѣ си. Поведеніето на нѣгова милость въ тѣзи послѣдны вървено правда са вършено изважданіето му отъ тѣзи службѣ.

— Въ четвъртъшнъ си брой, Тюркы обнародува единъ членъ върху българскій въпросъ. Като говори за царскій фирманъ, този вѣстникъ казва че рѣшеный фирманъ не може да са тури въ дѣйствиѣ, като не го припознава патриарха, по причина на религіозните свръски които свързу-

ватъ ексархіята на патриаршіята. Тюркы съвѣтува прочее тѣзи послѣдната и Българитѣ да са споразумѣятъ по между си и да потвърдятъ тѣзи погода съ единъ новъ царскій фирманъ. Съвѣта може да бѣде добъръ; нѣ той иде много късно. И сетнѣ знае ли Тюркы че шестъ милиона Българе държатъ царскій фирманъ и че тѣй не ще склонятъ никога да го испуснатъ отъ ръцѣтѣ си? Знае ли още Тюркы че Българетѣ не са расположены вече да правятъ нови погоды? Ако не знае това Тюркы, нѣка го научи еега отъ насъ.

— Научаваме са че Султана поискалъ изложение отъ министерството за българскіе работи.

— Отъ нѣколко дни насамъ, грѣцкій патриархъ е боленъ.

— Нѣкои грѣцкы вѣстници говорихъ за едно писмо, което ерменскій патриархъ бѣлъ отпратилъ на грѣцкы патриархъ, за да удобри зетото положеніе отъ този послѣдний въ Българскій въпросъ. Византистѣ опровергава съществуваніето на това писмо, което было една измыслица.

— Казватъ че днѣсь сѣбота едно общо събрание ще стане на Ортакой. Цѣльта на това събрание била да избере Ексарха.

— Послѣдствие на оставкѣтѣ на Г. Салва, Воханъ ефенди мюстешаринъ въ министерството на общото просвѣщеніе са опредѣли директоръ на царскій лицей,

ИЗВѢСТІЕ. Българското Заемателно Дружество «Напрѣтъкъ» извѣстива че има отворено Саравско Банко на което Дѣловодителството е повѣрено на Г-на Стефанъ Г. Златарова. Дружеството приканва нашитѣ съотечественници, които иматъ таквизе работи като размененіе пари и прочее да са отнесѣтѣ на Бахъ Капія № 2 до Г-на Ст. Г. Златарова.

За настоятелството писаря: Ив. Георгіевъ.

ИЗВѢСТІЕ. Долоподписанный, родомъ Българинъ отъ Пловдивъ, извѣстива че работи печати (мюхуры) на разны языци. Той може да прави буквы за книговедачи тѣй както и сѣкакъ видъ изображенія, написи за дюгены и прочее съ пай умѣренъ цѣнѣ. Той са намира въ магазинѣ на Г. Германа при Куле-капусу № 479. Който желае прочее да направи порѣчки за такъвы работи може да са отпрати направо до него въ реченитѣ магазинѣ. Стефанъ Касабоглу.

ИЗВѢСТІЕ.

Вѣстникъ Турція влиза въ осмѣтъ годинѣ на съществваніето си.

Вѣрна на цѣлтѣ на основателя си, Турція, прѣвъ това дълго поприще, са е трудила непрѣстанно да освѣтлява Българетѣ върху тѣхните добръ-разбрани интересы, да защищава тѣзи интересы съ единъ ревность колкото искренъ толкъ и благоразумиѣ, като е прѣпорѣчвала въ сѣщото врѣме распространеніето на образованіето и на свѣтлинитѣ въ отечеството нѣ, като единичкъ изворъ за благополучіе.

Благодареніе на тѣзи освѣтленія, сичкитѣ наши Българе разумѣхъ днѣсь че тѣхното щастіе са намира въ ученіето, и за това тѣй затичватъ съ единъ похвалъ жаркость за придобиваніе на това учение. Нѣй не можемъ освѣнъ да ги насърчимъ въ този спасителенъ пѣтъ.

За напрѣтъ или по добръ отъ първый брой, Турція ще са занимава по спеціално съ новитѣ занаяты художества и искусства като ще са трудя да показва че учение безъ пари е лошо нѣщо, че ученіето трѣбува да върви наедно съ усъвършенствованіето на индустриятѣ безъ което усъвършенствованіе нѣма за насъ възможенъ поминѣкъ.

Съ тѣзи цѣль Турція си осягорила вече сътрудничеството на много наши учены съотечественници.

До колко едно таквъ направленіе на вѣстника нѣ ще ползува народа нѣ, това сѣкы ще го разбере.

Нѣ като ще са занимава съ таквизе прѣдметы, полезны за народа, това не ще каже че Турція ще небрѣжи политическитѣ, общественитѣ и религіознитѣ въпросы.

Таквъ не е нѣйното намѣреніе. Тя ще разгѣдува тѣзи въпросы тѣй както и други въсящы които интересуватъ народа нѣ, нѣ съ сичкитѣ зрѣлостъ на серіозны и положителны хора. Тя нѣма да выка тамъ дѣто трѣбува и дѣто не трѣбува, нѣ само дѣто трѣбува.

Нѣка кажемъ по добръ, Турція ще освѣтлява и ще изучава Българитѣ върху сичкитѣ днѣвны въпросы, нѣ тѣ ще избѣгнува въ разгѣдваніето на тѣзи работы онѣзи въгърничави расналеностъ и онѣзи калпавъ патриотизмъ които забѣлѣжвали въ нѣкои вѣстникары и който не приличятъ на степенны и умны мъжи.

Като ще са води отъ тѣзи здрави начала, Турція са надѣва да може да даде едно мъдро направленіе на общий българскій духъ. Выковетѣ и псувнитѣ не трѣбуватъ тамъ дѣто са изискува умъ: Умъ царува, умъ робува. Тя ще са счита за честитѣ ако сполучи да даде това направленіе на публичнъ духъ което, то само, ще може да въздигне България.

При това нѣка никой не мысли че редактора на Турція, като правителственъ чиновникъ, не обича своя народъ, както увърятъ нѣкои нѣговы плитки и слабоумны непріатели. Нѣ, нѣка никой не мысли това. Нейный редакторъ като българинъ обича правителството си, нѣ той не обича помалко и своя народъ: той го обича негли повече отъ сѣкого другого, нѣ той го обича разумно и иска да му служи разумно. Онова което той мрази и гони са лъжата, шарлатаніята, ласкателството.

И тѣй облѣгнатъ на тѣзи добри начала, редактора на Турція смѣе да смѣта върху подпоркѣтѣ и симпатіитѣ на сичкитѣ си разбрани съотечественници.

Цѣната на спомоществованіята на вѣстника си остава сѣщата и за напрѣтъ.

Спомоществованіята трѣбува да са годишны и прѣдплатены.

Продава се по 20 пари.
Цариградъ, 15 Февруаря 1872.

ИЗБИРАНИЕТО НА БЪЛГАРСКИЙ ЕКСАРХЪ.

Както извѣстимъ въ голѣмъ си съботни листъ, буюрулѣята за избираніе на Ексарха излѣзе миналий петѣкъ.

На другий день, въ събота, едно голѣмо множество Българе са стече на Ортакой за да виде съ очитъ си това тескере на Великий Визирь.

Волята за избираніе на Ексарха възрадува извънредно множеството. То бѣше благодарно отъ тѣзи милость на правителството.

Послѣ, комисаритъ пристѣпиха за избираніе на Ексарха споредъ съдържаніе на буюрулѣйтѣ.

Отъ тримата кандидаты върху ексархійскій прѣстолю, назначены въ везирското тескере, тѣй избрахъ за Ексархъ Дѣда Иларіона Ловченскій.

Този изборъ, като са съобща на множеството, са придружи съ живи ржкопѣскія. И тѣй на дѣда Иларіона Ловченскій бѣха зазвонѣли честѣта да стане **ПРѢВЪ БЪЛГАРСКИЙ ЕКСАРХЪ**.

Колкото за сега, ний удобрихъ избираніята на дѣда Иларіона Ловченскій, защото този изборъ турѣж край на нѣкои охотни амбиція.

Дѣдо Иларіонъ Ловченскій е единъ крогѣкъ старецъ и безъ голѣми претензіи: той щѣ може прочее много да направи за устройството на Българскѣтъ черковѣ.

Като туку са прогласи избора на Ексарха така си са направи една мазбата за потвърденіе.

Тѣзи мазбата са занесе вчера, понедѣльникъ, на Великий Визирь отъ странѣ на комисаритъ нѣ.

Щомъ излѣзе нужното потвърденіе, Българскій Ексархъ ще направи официалнитъ си визиты на Великий Визирь и на другитъ царскы министры.

Тѣй прочее, съ потвърденіе на Ексарха нѣ, отъ гражданскѣтъ власть, българскій черковенъ въпросъ са свѣршува за свѣкоги отъ странѣ на правителството.

Нѣ грѣцкѣтъ патриархъ щѣли да припознае това ново състояніе на черковнитъ нѣ работы?

Българскій Ексархъ щѣли да може да служи безъ да расправи онѣзи духовны точки които прѣдписва царскій фирманъ?

Тука е сега работата.

Ний пригледихъ добръ визирското тескере, и ний го нахѣрихъ съвършенно съобразно съ царскій фирманъ.

Това като е тѣй, ний прѣдлагаемъ че Българскій Ексархъ ще има пакъ да са расправѣтъ съ грѣцкѣтъ патриаршіѣ колкото са тичѣ до духовнитъ чѣсти на фирмана.

Нѣ както и да е, нашитъ работы сѣ дѣтъ въ по-добро състояніе, благодареніе на правдѣтъ на правителството, и ний трѣбува да са ублажимъ отъ тѣзи сподукѣ.

Ето текста на буюрулѣйтѣ за избираніе на Ексарха:

До членовѣтъ на приврѣмненъ българскы съвѣтъ, който са състави, прѣди врѣме съ царско праде.

Разумѣва са вече че царскій фирманъ който са издаде прѣди нѣколко врѣме ще са тури въ дѣйствиѣ, и органический уставъ който са разгледува сега на В. Портѣ ще са подложи на одобреніе и потвърденіе на Н. Ц. В. Султана.

Споредъ съдържаніе на царскій фирманъ касателно до пловдивскѣтъ работѣ и споредъ рѣшеніе което са направи съгласно съ В. Портѣ, черковата която е въ рѣцѣтъ на Българетѣ и кѣщята въ махалѣтъ на тѣзи черковѣ ще са оставѣтъ споредъ фирмана.

До дѣто тѣзи кѣщи принадлежатъ на Българитъ тѣй ще зависѣтъ отъ поповѣтъ на българскѣтъ черковѣ; нѣ понеже духовното управленіе ще са остави на пловдивскій митрополитъ, тѣзи черкова ще дава отъ странѣ на рѣченитъ кѣщи една прилична помощ въ пары на грѣцкѣтъ попове. Тѣзи помощъ ще са дава подъ името батикъ.

Колкото за раздѣленіе на смѣсенитъ епархїи съ патриаршіѣтъ, за него ще са постѣпи споредъ одобреніе на В. Портѣ.

И тѣй споредъ това рѣшеніе и безъ да са излѣзува важнъ отъ прѣдлѣтъ на царскій фирманъ, колкото са тичѣ до опрѣдѣленіе на Ексарха, отъ петимата митрополиты и владыцы на които имената са прѣдставихъ на В. Портѣ, избереете измежду владыцѣтъ Антима Видинскій,

Пансія Пловдивскій и Иларіона Ловченскій по достойнствѣ въ православнѣтъ вѣрѣ и прѣдставителѣ го съ мазбѣтъ на В. Портѣ.

МАХМУДЪ НЕДИМЪ.

БЪЛГАРСКИЙ ЕКСАРХЪ.

Мнозина отъ нашитъ събратѣ извѣстѣхъ че Негово Прѣосвященство Антимъ Видинскій се избралъ българскы Ексархъ. Това е лѣжа: вышесказаніе на събраніе въ Ортакой се отнесе къмъ Негово Прѣосвященство Иларіона Ловченскій, прѣсвятелѣ на това събрание.

Българитъ бѣхъ прѣдставили едѣ бѣвѣжѣ отъ петимата кандидаты, сирѣчь: Тѣхны Прѣосвященства Иларіона Ловченскій, Панарета Пловдивскій, (и тримата извержены отъ грѣцкѣтъ патриархъ), Пансія Пловдивскій и Антимъ Видинскій. Прѣдлѣтъ на патриарха не са сѣмѣнѣхъ никакъ че Прѣосвященствѣ Антимъ ще се избере. Той е единъ просвѣтенъ челоуѣкъ, и е бѣлъ директоръ на Богословскаго училище въ Халкы. Нѣ българитъ прѣпочетохъ нахѣго него одного отъ изверженитъ владыцы.

Негово Прѣосвященство Иларіонъ е единъ достопоуенъ старецъ който обыча народа си, прѣдлаче е на правителството, и никога не ще стане участникъ въ нѣкожѣ интригѣ, които мѣже да спѣвѣтъ съзвѣщеніе на царскій фаришъ.

Тѣхны прѣосвященства Иларіонъ Макариополскій и Панаретъ Пловдивскій чу пододохъ най твърдѣтъ подкрѣпѣ въ тоѣ избираніе; съ туй нѣшо тѣ са показѣхъ истинны патриоты и спечелихъ новы права за признателностѣ на Българскій народъ.

(Куріе д'Орианъ.)

НА Н. ВЫСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЙ ВІЗІРЬ.

Ваше Высочество,

Долуподписанныѣ вѣрны подданины на высокоглавныйѣ тронѣ на Н. В. Султана отъ вѣдѣнскѣтъ епархїѣ, нѣ смиреннѣо итѣмъ да изразитъ прѣдъ Ваше высочество дълбокаѣтъ признателность на народа, за благосклонното расположеніе на Честного правителство върху положеніе на българскѣтъ черковенъ въпросъ.

Извѣстно е на Ваше высочество, че по высоко мѣлость, Негово Величество Султана, благоволи да издаде высокоглавныйѣ си фирманъ къмъ българскѣтъ народъ, съ когото даде край на българскѣтъ черковенъ въпросъ; обаче грѣцката патриаршіѣ упорствуваше и искаше да унищожи нѣкои точки отъ тоѣ царскій фирманъ.

Това упорство отъ странѣ на патриаршіѣтъ, възбуди негодованіе въобще на цѣлъ българскій народъ, и принуди напоследѣкъ народнитъ владыцы, съ съгласіе на всичкѣтъ българскы черковны общины, слѣдъ послѣдне прѣдварително уведоменіе на грѣцкѣтъ патриаршіѣ и безъ нейно позволеніе, да отслужѣтъ на 6 Іаннуарія божественнѣ литургїѣ въ Българскѣтъ черквѣ въ Цариградѣ.

За да не бы Ваше высочество да прїемите, че тѣзи постѣпѣхъ е частна, нѣй смиренныѣ жители отъ видинскѣтъ епархїѣ, приходяме съ настоящѣтъ адресъ къмъ Ваше высочество да изразимъ че извършеното дѣло отъ странѣ на народнитъ нѣ пастыри е прїето и одобрено и отъ нашѣтъ епархїѣ; тѣй сѣщо и да вы поднесемъ дълбокаѣтъ си признателность за благосклонното прїеманіе на отпавенѣтъ до Ваше высочество отъ Българскѣтъ Съборъ депутаціѣ за да вы уведоми за постѣпѣтъ на народнитъ нѣ пастыри, на кождѣ сте благоволили да дадете мѣдрѣтъ си наставленїя, съ които Ваше высочество засвидѣтельствовахте благосклонното расположеніе на Честното нѣ правителство къмъ вѣрноподающѣтъ българскій народъ, като все покорно умоляваме Ваше высочество и за поскорешното потвърдѣваніе на Ексарха и устава по черковнитъ нѣ българскій въпросъ, и да бѣдете благосклонны да прїемите дълбокаѣтъ признателность на вѣрноподающѣтъ жители отъ видинскѣтъ епархїѣ.

(Слѣдѣвать подписѣтъ).

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПРИЛѢДЪ.

АНГЛІЯ. Единъ отъ министерскѣтъ вѣстницы, който е въ състояніе да са научѣва добръ за ра-

ботѣтъ, дава надѣждѣ въ единъ членъ за едно удовлетворително урѣжданіе на мянотїѣтъ, които са поддѣлѣхъ отъ разнообразнѣтъ тѣлкованїа на които е прѣдлѣтъ вашингтонскѣтъ трактатъ отъ странѣтъ на Америкѣ и на Англіѣ. Споредъ тоѣ вѣстникъ Лондонскій кабинетъ прїизвалъ Съединенѣтъ Щати да са разяснѣтъ върху начертанѣтъ отъ тѣхнитъ адвокаты исканїя, и тѣзи послѣдныѣ обявили че нѣмали нахѣреніе да постоѣнствувѣтъ върху точкѣтъ, които са отнасятъ до косвенныѣ обезврежденїя, нѣ че ще ги поддѣржатъ въ заключенїята нѣхъ за да дадѣтъ повече силѣ на другѣтъ си претенціи. Ако англійскій листъ е добръ уведоменъ, велика Британїѣ нѣма вече да отхвърля подлаганіе на двѣтъ страны на рѣшенїята по посредственното геневско сѣдилище. Нѣ додѣто работата за Алабама ся види че иска да влѣзе въ единъ примирителенъ пътъ, телеграфѣ ни донесе едѣкъ твърдѣ важнѣ новинѣ и отъ естество да направи мянѣно положеніе на Англіѣ. Англійскій подкралъ лордъ Маѣо ся убилъ. Оѣе повече едно вѣнненіе прїичинено отъ фанатизма ся распространѣвало въ сичкѣтъ англійскы владыїѣ у Индіѣ. Въ тѣзи работѣ има стиганіе отъ обесгодѣлства, което неможе и негрѣба да избѣгѣва отъ вниманіе на чикого. Очевидно е че това прїиклѣтеніе е една твърдѣ голѣмѣ сплѣтѣня за Англіѣ, сплѣтѣня отъ която безъ сѣмѣнѣне можѣтъ да са ползувати Съединенѣтъ Щати за да не отсѣпѣхѣтъ въ нѣкожѣ точкѣ, и особно върху тѣзи: че сѣмо посредственното сѣдилище е способно да рѣши распрѣтъ, и че велика Британїѣ неможе да са отгѣрѣе отъ неговѣтъ рѣшенїя.

ФРАНЦІЯ. Движеніе за освобожденіе на французскѣтъ земѣѣ става повече и повече силно. Туй движеніе ся разивѣа не само въ Франціѣ нѣ оше и по вѣнѣ. Въ Руссїѣ, въ Белгїѣ, въ Швейцарїѣ, въ Испанїѣ комитеты ся устройѣватъ за да събирѣтъ помощи.

РУСИЯ И ПРУСИЯ. Вѣстникѣтъ бѣхъ извѣстѣли че прусскаго правителство щѣло да укрѣпи Инстенбургъ (маѣлъкъ не стратегически градъ, който ся намира на Прѣжелъ двадесѣтъ левгѣ далечъ отъ Источнѣ Прусїѣ,) и да го направи едѣкъ твърдинѣ. Тѣзи работа привлѣкла вниманіе на Рускаго правителство, което прїискало отъ Берлинъ разясненїя за окрѣпленїята, които ся издагѣтъ около тоѣ градъ. Казѣватъ че отговора незадоволилъ много Петербургскій кабинетъ. Въ сѣвкы случай има въ това дѣло, говори една дописка отъ Берлинъ, едѣкъ мѣлка черна точка, способна да ся увеличи твърдѣ много и която може да даде мѣсто на едно размѣненіе на доста страннѣ чепѣши гѣй щѣго да видиѣтъ Прусїѣ да зѣмѣа забранителны мѣрѣкѣ, слѣдъ сичкѣтъ прїѣтелскы увѣренїя, които ся изобилуваха прѣди нѣколко дни насамъ Прусскѣтъ вѣстницы измѣнѣхѣ языкѣ си. Догдѣто напрѣжъ казѣвахъ че тѣсното прїѣтелство между царя и Гилона незначѣше друго освѣнѣ единъ трактатъ за миръ сключѣнъ за сѣкога между Русїѣ и Германїѣ, днесъ тѣ стрѣлѣхѣтъ гнѣѣа си противъ Руссїѣ и увѣрѣѣватъ че тѣ е сключила или ся готѣѣла да сключи съ Франціѣ и Англіѣ единъ забранителенъ и нападѣтеленъ сѣюзъ, който имѣлъ за цѣлъ да възстанови вѣтхото състояніе на работѣтъ въ Европѣ.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Новы икономїи ся заповѣдахъ отъ царското правителство. Градскѣтъ управители ще прїимѣтъ отъ сега натѣтъкъ 2500 гроша на мѣсецъ, едно ново намаленіе отъ 5 на сто щѣсе направѣ върху заплатѣтъ на сичкѣтъ чиновницѣ съ исклѣченіе на мюгесарифѣтъ и на вѣдѣлѣтъ; освѣнъ това тайнѣтъ фондѣе, които сѣ опрѣдѣлены за безопасностѣтъ на областѣтъ ще ся унищѣжатъ. Дума стаѣа оше са ся ограничи числото на чиновницѣтъ, които служѣтъ въ различнѣтъ областнѣ управленїя.

— Единъ италїанскы вѣстникъ обнародѣа изложеніе на търговскаго движеніе въ Италїѣ презъ 1871 година. Внасяніе е было отъ 963,698,411 фр. изнасяніе отъ 1,085,458,567 фр. въ 1870 внасяніе е было отъ 892,693,237 фр. а изнасяніе отъ 763,594,445 фр. Тѣй въ 1871 внасяніе ся умножило съ 71,059,904 фр. а изнасяніе съ 321,865,499 франга.

народният ни Екзарх! Едни искали да бжде вън от столицата, Цариград! въ нѣкои градове на държавата, или въ Русе, или въ Търново, или въ Варна или въ Охрида или въ Пловдивъ или въ Ипекъ!!! — Тъзи мисль не е добра, не е похвална, нѣ лоша и пагубна: за умраза, за хула, за безчестіе на насъ Българити, на святити ни старци владци, на народнити ни водителіе въ Цариградъ; за срамъ и укоръ на цѣліятъ нашъ български народъ прѣдъ очити на Императорското Правителство, на съподаннитъ намъ народи, и още повече на вѣнчитъ наши врази фанариотити! — нече тѣй, не, нѣ моля ви чуйте Сираха что говори: « не будетъ добро прилѣжающему во злихъ » . « Творяй зло ввалитъ въ не » — По между васъ и насъ има стари съ бѣли косми, за които говори писаніето: « Слава же старимъ сѣдини » . Тоже и млади между васъ и насъ, за които говори: « лѣпота юнимъ премудрость » . За туй трѣба да бждемъ премудри и славни за да направимъ дѣло премудро и славно, което да удиви фанариотити, което да имъ бжде трѣнь на фанариотската зѣница, което да бжди ягко вързано, като царь Гордіева вѣзель, еднажъ за сѣкогажъ.

Ей, старци владыци, и народни водителіе! чуйте и Златоуста, що Вп шепне на ухото отъ гроба въ Цариградъ и на сѣкия вика: « Владыци, священники и Господаріе предложени суть въ людехъ, яже коже стомахъ въ тѣлѣ человеческомъ, аще стомахъ болитъ и тѣло болѣзнуеть » . (Злат. бѣс. 36. Мат.)

Братія Българи! като чухми Сираха и Златоуста, какъ ни учятъ на доброто нѣка дадемъ уши съ старцити, владыцити и народнитъ водителіе да чуемъ, что ни съвѣтуватъ и чуждити философи и учители. Да чуйми първо Варрона Марка, който ни учи за сагласіето, като дума въ събраніето Цариградско българско; « Со- гласіе и добрія нѣрави и благія обичаи вообще укрѣпляютъ, а живущи вкупѣ, разума исправляютъ, и дѣла своя въ добръ редъ полагають и Бога притѣжаютъ. Да чуйми второ Клеовула Мудреца, който Вы вика: « свойство на добродѣтели е да са въздържае отъ злихъ дѣла въ събраніята; да са пазимъ отъ не- правдата, че да са държимъ у правдата, която е душата на събраніето ни и на народа ни. » Да чуйме трето Воеція, римскыятъ мудрецъ, който съ Султана ни говори: « О! да бѣхъ хората ми и подданицити ми размишлевали това, за което трѣба да размишляватъ; О! да бѣха виждали това, което имъ е потребно да виждатъ; О! да бѣха слушали това, което имъ треба да слушатъ; О! да бѣхъ рѣшавали въ събраніето си, това което имъ трѣба въ полза да решаватъ, а не за развала; О! да бѣха правили това което имъ трѣба да правятъ, то- гыза тѣ въ сичко быха имали поволность, и никоги единъ на други не быхъ были противни. Да чуйме четвърто и Сенека какъ ни хока, и съвѣтува: доброто навикновение изгоня вънъ злото събраніе, и въздыятъ синодъ, а увежда доброто събраніе, и добріятъ синодъ, за което и Богъ са радва а царьтъ са весели. »

Да чуйми съ васъ святи Старци и Господари Българи и Ермиса Египетскыятъ мудрецъ: « вся погибнуть, кромѣ добрыхъ дѣлъ; вся измѣниться, кромѣ естества; вся исправится можетъ, кромѣ злаго дѣ-

ла; вся измѣниться кромѣ суднаго дне. » А Катонъ Керсоній ни вика и дума: Българи! « добръ да постѣживамъ, добро да струвамъ, добродѣтелно да живѣимъ, и « и добръ да ореме (въ Винограда Господень). »

А азъ ви думамъ, О старци, дайте ми благословеніето си, и вие Господа Господари, народни и български души, дайте ми снисходителностьта си, и отъ здравія разумъ и отъ чистата съвѣсть да не са отдѣлями, което добро за народа ни, него да вършимъ, и него да струвамъ.

И да не бждемъ за хлѣба вкуса,
Нѣ да бждемъ за Исуса.
Да не гледахи за интересъ,
Както глѣда свѣта сички днесъ.
Да не гледахи на порода,
Но повечето за народа.

А Исусъ Христосъ въ страданіето си:
Търпѣніе излага,
Смирение прѣдставлява
Послушаніе изпълнява
Любовъ съвършава.

И вие, които сте на Христа тезоименити ще имате това за капиталъ: търпѣніе, смирение, послушаніе и любовъ, и ще правите като Христа, а нѣма да глѣдате за интересъ, защото по вѣнъ, друго са върши и говори, вие сте нашиятъ примѣръ, вие сте наши бащи, вие сте наши наставници вие сте наши пастори. Сички очити си на Васъ имамъ; и глѣдайте за нашето добро; което е полезно, него сторете. (Ст. Рббовъ.)

ТУРЦИТИ И ЦИВИЛИЗАЦІЯТА.

Съ голѣмо удоволствіе глѣдами енергическити мѣрки, зети отъ царското правителство за нѣравственното развитіе на масити на турскыятъ народъ, погруженъ досега въ невѣжеството, и неспособенъ да съдѣйствува за възражданіето на Истокъ, и за напредѣкътъ на тая страна, която е била едно врѣме огнището на Просвѣщеніето и на цивилизаціята.

Онѣя отъ нашити събратя, които обичатъ да хварлятъ понѣкогажъ каманіе въ нашата градина, и които иматъ много претенци, обнародватъ, отъ време на време, статистикити на земнити и морски сили на Отоманската държава, и искатъ да докажатъ съ тойзи начинъ — нѣщо много скръбно за вѣкътъ, въ който живѣемъ — че е доста да бжде силна въ войски и флоти, за да може да са брои въ редътъ на обрзованити народи.

Ний съгласуваме, че сѣкой народъ, който са почита и иска да го почитатъ вѣтрѣ и вънъ, трѣба да бжди малко силенъ. Нѣ войната не е цѣльта на обществото. Тя е една плачевна необходимость; и при сичко тѣзи необходимость поглѣща една голѣма частъ отъ сръдствата на сѣкой народъ, и глѣдами какъ хиляди граждани, опредѣлени за искусствата на мирътъ и за попрището на трудътъ и нѣравственното развитіе, жертвуватъ животътъ си на военната служба.

Тѣй, сичкити онѣя, които дохождатъ да ни казватъ че единъ народъ върви въ пѣтътъ на напредѣкътъ само тогива, когато располага голѣми военни сили, не сѣ до бри свѣтници, и публичното мнѣніе трѣба да ги призира като неумолими неприятелі на истинниятъ напредѣкъ на человечеството. Трѣба да ги глѣдаме като назадничави, които искатъ да увѣковѣчатъ невѣжеството въ обществото и да спрѣтъ вървежътъ на умственното обработване,

и на нѣравственното и вещественното благополучіе, плодъ на мирътъ, и самата цѣль, къмъ която трѣба да са стрѣми човѣческыятъ родъ. Отоманската държава хранише и храни на свои разноски едно множество таквись свѣтници които са подвизаватъ сѣкакъ да распространяватъ пагубнити си учения въ врѣда на бждѣщето на турскыятъ народъ, който има нужда да са възроди съвършенно.

За добра честь, императорското правителство разумѣ тѣхнити проекти, и обнародванити, презъ послѣднитъ години, законъ, и зетити мѣрки доказаха най добръ че турскыятъ народъ жѣлае распространіето на Просвѣщеніето.

Основаніето на едно множество първоначални и безплатни училища по сичкото пространство на държавата, училищата на искусствата и художествата, университетити, лиценци, и даденото поощреніе на търговското мореплаваніе и на земледѣліето сѣ толкосъ сѣятелни доказателства за това, което по горѣ казахми.

Оставаше още умственното обработване на красніятъ полъ. Нашити читатели знаятъ вече че, при сичкити мѣнотіи, които бѣше нужно да са победатъ, императорското правителство основа безплатни училища за образуваніето на турскити дѣвци, и се сичкити прилични мѣрки за да улѣсни онѣя отъ тѣя дѣвци на които, сръдствата не имъ позволяватъ да постѣпятъ въ училища.

Елементарнитъ книги, учителити и съчиннителити на учебни книги са заплащатъ и награждаватъ отъ правителството, на което единичкото жѣланіе е да види слѣдъ малко време турскыятъ младежъ да са припира съ младежътъ на другити образованны народы за наградата на напредѣкътъ.

Давно, прочее, распространіето на просвѣщеніето да спомогне за истребленіето на старыте предрасѣдки, и да въдвори по скоро едно единомисліе по между сичкыте елементи, които населяватъ Истокъ. Ф. Б.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

БРАИЛА 28 априлія. Въ предишното си писмо, отъ 27 марта, азъ ви бѣхъ съобщилъ че, по слуховети, и « Българското Книжевно Дружество » пратило на Султана благодарителнъ телеграмъ по случай на праведното рѣшеніе на въпроса. Тѣзи слухове излѣзохъ истинни споредъ както сте извѣстни вече.

Както гражданти са радваха за дѣто са удостоихъ отъ Аали паша съ лѣскавъ отговоръ, тѣй също почувствувахъ великъ радостъ, като са научихъ за отговора, пратенъ на дружеството. Мнозина, между които бѣхъ и азъ, ходихме нарочно въ дружеството за да видимъ и прочетемъ сами този отговоръ. То удовлетворяваше любопытството на посетителитѣ, като сѣкимъ показваше и даване да прочете отговорътъ. И секи отъ посетителитѣ, слѣдъ прочитаніето на отговорътъ, съ радостно лице казваше: « да живѣе справедливыйтъ Господаръ на Българитѣ и неговыйтъ Великъ Везиръ, Аали Паша! » Тѣзи подробности ви съобщавамъ, Г-не Редакторе, за това именно че отъ тѣхъ читателитѣ ви ще видятъ съ какво голѣмо съчувствіе сѣ ползова тукъ « Българското Книжевно Дружество ». Искамъ да вървамъ, че подобно съчувствіе Дружеството ще намери и у сичкити други Българи, както и надлѣжно покровителството у царското правителство. Дружеството е съставено за масѣтъ на народа ни, която са намира непосредственно подъ могъществението крыло на Султана. Като е тѣй, то пълното съчувствіе на народа и на правителството не само е нужно за Дружеството, ами е и необходимо, и менъ ми ся чини, че то дружество трѣба да гледа съ особено внимание и на това.

Бѣхъ ви писалъ, че тукъ, въ градътъ ни нѣма българскъ печатницъ, както трѣба. Тѣзи недостѣ-